

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ז קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

בבא בתרא-חזקת הבתים		Talmud Navigator																							
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ				
חזקת הבתים, והבורות, והשיחין, והמערות, והשובכות, והמרצאות, ובית הבדין, ובית השלחין, והעבדים, וכל שהוא עושה פירות תדיר - חזקתן שלש שנים מיום ליום																					■	מ			
שדה הבעל - חזקתה שלש שנים ואינן מיום ליום																						■	כה.		
ג' חדשים בראשונה, ג' באחרונה, ושנים עשר חדש באמצע - הרי י"ח חדש	ר' ישמעאל:																				◆	■	כה.		
חדש בראשונה, וחדש באחרונה, וי"ב חדש באמצע - הרי י"ד חדש.	ר"ע:																				◆	■	כה.		
בד"א - בשדה לבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתיו כנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	א"ר ישמעאל:																					◆	■	כה.	
שמעתי מהולכי אושא שהיו אומרים: מנין לחזקה ג' שנים? משור המועד, מה שור המועד כיון שנגח ג' גניחות - נפק ל' מחזקת תם וקם ליה בחזקת מועד, ה"נ כיון דאכלה תלת שנין - נפק לה מרשות מוכר וקיימא לה ברשות לוקח.	ר' יוחנן:																					◆	■	כה.	
אי מה שור המועד עד גניחה רביעית לא מיהויב, ה"נ עד שנה רביעית לא קיימא ברשותיה																						ז	כה.		
הכי השתא, התם מכי נגח שלש גניחות הוי מועד, ואידך, כי לא נגח מאי לשלם? הכא כיון דאכלה תלת שני קיימא לה ברשותיה.																						!	◆	כה.	
אלא מעתה, חזקה שאין עמה טענה תיהוי חזקה																						ז		כה:	
כל חזקה שאין עמה טענה אינה חזקה	אלמה תנן:																					■	ז	כה:	
טעמא מאי? דאמרנין: דלמא כדקאמר, השתא איהו לא טעין, אנן ליטעון ליה?																						!	◆	כה:	
אלא מעתה, מחאה שלא בפניו לא תיהוי מחאה, דומיא דשור מועד, מה שור המועד - בפניו בעינן, אף הכא נמי - בפניו בעינן	מתקיף לה רב עירא:																					ז		כה:	
התם (שמות כ"א) הוועד בבעליו כתיב, הכא חברך חברא אית ליה, וחברא דחברך חברא אית ליה.																						!	◆	כה:	
ריחק גניחותיו חייב, קירב גניחותיו לא כ"ש	ולר"מ דאמר:																					■	ז	כה:	
אכלה תלתא פירי בהו יומא, כגון תאנה, ליהוי חזקה																						ז		כה:	
דומיא דשור המועד, מה שור המועד - בעידנא דאית ליה הא גניחה ליתא להא גניחה, הכא נמי - בעידנא דאיתא להאי פירא ליתא להאי פירא.																						!	◆	כה:	
אכלה תלתא פרי ביום אחד, כגון צלף, ליהוי חזקה																						ז		כה:	
התם פירא מיהא איתיה, ומגמר הוא דקא גמר ואזיל.																						!		כה:	
אכלה תלתא פירי בתלתין יומי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה																						ז		כה:	
היכי דמי? דקדיח ואכלה דקדיח ואכלה, התם משמט הוא דקא שמיט ואכיל.																						!		כה:	
אכלה תלתא פירי בתלתא ירחי, כגון אספסתא, ליהוי חזקה																						ז		כה:	
מאן הולכי אושא? ר' ישמעאל, לר' ישמעאל הכי נמי	[לר' ישמעאל]																					!	◆	כה:	
בד"א - בשדה הלבן, אבל בשדה אילן, כנס את תבואתו ומסק את זיתיו וכנס את קייצו - הרי אלו ג' שנים.	דתנן, רבי ישמעאל:																					■	!	כה:	
לרבנן מאי?																						ז	◆	כה:	
קרא כתיב: (ירמיהו ל"ב) שדות בכסף יקנו וכתוב בספר וחתום, שהרי נביא עומד בעשר ומהויר על אחת עשרה.	רב יוסף:																					!	■	◆	כה:
דלמא התם עצה טובה קמ"ל דאי לא תימא הכי, (ירמיהו כ"ט) בנו בתים ושבו ונטעו גנות ואכלו את פרין מאי קאמר? אלא עצה טובה קמ"ל, הכא נמי עצה טובה קמ"ל	א"ל אביי:																					ז		כה:	